

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25779/2024
06.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелациног суда у Новом Саду Гж 2053/24 од 29.07.2024. године, у седници одржаној 06.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелациног суда у Новом Саду Гж 2053/24 од 29.07.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелациног суда у Новом Саду Гж 2053/24 од 29.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3758/2024 од 17.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му исплати износ од 200.000,00 динара име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и износ од 300.000,00 динара на име душевних болова по основу умањења животне активности, све са законском затезном каматом почев до извршности пресуде до исплате, као и трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.750,00 динара.

Пресудом Апелациног суда у Новом Саду Гж 2053/24 од 29.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни суд дозволи одлучивање о његовој посебној ревизији применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. овог члана да би се прихватило одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, јер по оцени овог суда није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење примењеног материјалног права.

Предмет спора у овој парници је накнада тражених видова нематеријалне штете као последица погоршања здравственог стања тужиоца услед задобијене повреде док је боравио на издржавању затворске казне 2003. године. Правноснажна одлука о одбијању тужбеног захтева донета је применом процесних правила о терету доказивања и заснована је на становишту нижестепених судова да тужилац није предложио одговарајуће медицинско вештачење на околност постојања узрочно-последичне везе између његовог повређивања 2003. године и погоршања здравственог стања као правно релевантне чињенице од чије доказаности зависи правилна примена материјалног права.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о парници ради накнади штете у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од доказне активности странака и утврђеног чињеничног стања, који не могу бити разлог да се дозволи одлучивање о посебној ревизији, то Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је применом одредбе члана 404. став 2. истог закона одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари поднета је 01.10.2021. године и вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање које очигледно не прелази новчани цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу наведеног, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**